

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17668

гр. София, 24.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА Гражданско дело № 20231110106944 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

В срок са постъпили искания от ищеца Н. Н. и от ответника ***** по чл. 248 ГПК за изменение на Решение № 18456/09.11.2023 г. по гр.д. № 6944/2023 г., СРС, 166 състав в частта относно разноски.

Ищецът поддържа, че не е налице хипотезата на чл. 78, ал. 2 ГПК и моли да бъде изменено решението като му бъдат присъдени сторените разноски по делото.

Ответникът твърди, че са налице предпоставките на чл. 78, ал. 2 ГПК, като моли да бъде допълнено решението като му бъдат присъдени сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът по направените искания по чл. 248 ГПК намира следното:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съгласно законодателната уредба /чл. 80 ГПК/, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай, тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Със задължителните разяснения в т. 2 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 на ОСГТК на ВКС е прието, че

представянето на списък по чл. 80 ГПК е процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за развитие на производството по изменение на решението в частта му за разноските. Съгласно т. 8 от същото тълкувателно решение, липсата на представен списък по чл. 80 ГПК в хипотезата, при която съдът не се е произнесъл по искането за разноски не е основание да се откаже допълване на решението в частта му за разноските.

С Решение № 18456/09.11.2023 г. по делото, съдът е приел, че са налице кумулативните предпоставки за приложението на чл. 78, ал. 2 ГПК, поради което не е присъдил разноски в полза на ищеца, но не се е произнесъл по искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК гласи, че ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. Според приетото в решение № 185 от 29.05.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5196/2013 г., IV г. о., преценката за това дали тези изисквания са изпълнени е винаги конкретна с оглед фактите по делото и проверката се извършва от съда, разглеждащ спора по същество, като за възлагането на разноските в тежест на ищеца е без значение неговото поведение, а това на ответника.

Видно от изпълнителното дело №1264/2012 г. по описа на ЧСИ М., с рег. № ***, считано от образуването на изпълнителното дело - 13.06.2012 г., *****/*****/ не е подавало молби за извършване на изпълнителни действия, не е обжалвало постановлението за прекратяване на изпълнителното дело от 18.04.2022 г., нито е поискало връщане на оригинала на изпълнителния лист. Не се установяват действия, които да представляват повод за завеждане на делото от страна на ищеца Н. Н. през 2023 г.

Същевременно в срока за отговор, подаден чрез системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, ответникът ***** е признал иска, т.е. не го е оспорил. С отговора, ответникът е отправил искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. ССЕВ е система, която позволява изпращане и/или получаване и съхраняване на електронни документи за/от публични органи, физически и юридически лица. Комуникацията чрез системата за е-връчване е еквивалент на класическия метод за доставка на писма и е в съответствие с чл. 43 от Регламент (ЕС) № 910/2014, и чл. 26, ал. 2 и, ал. 4 от Закона за електронното управление (ЗЕУ).

Съгласно чл. 26, ал. 4 от ЗЕУ подаването и връчването на документи по електронен път се удостоверява с копие от електронния запис за изпращането, съответно изтеглянето, съхранен в система за сигурно електронно връчване, поддържана от Министерство на електронното управление. Съгласно чл. 43, т. 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014, данните, изпращани и получавани чрез използване на услуги за електронна препоръчана поща, се ползват от презумпцията за цялост на данните, за изпращане на тези данни от идентифицирания изпращач, тяхното получаване от идентифицирания получател и за точност на указаните чрез квалифицираната услуга за електронна препоръчана поща дата и час на изпращане и получаване на данните.

Отново чрез ССЕВ на 18.09.2023 г. в 17:10 ч. , ответникът е подал молба, че поддържа отговора на исковата молба и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, която макар да е докладвана на съдебния състав след приключване на съдебното заседание е подадена на 18.09.2023 г. в 17:10:10 ч. Съгласно чл. 102б, ал. 1 ГПК съдилищата са длъжни да приемат процесуални действия в електронна форма, а съгласно чл. 62, ал. 4 ГПК електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с постъпването му в ССЕВ – в случая на 18.09.2023 г., 17:10:10 ч. преди провеждане на съдебното заседание, насрочено на 19.09.2023 г. Следователно в срок преди съдебното заседание е потвърдено подаването на отговор на исковата молба.

Съдебната практика приема, че логиката на чл. 78, ал. 2 ГПК сочи необходимост от овъзмездяване на ответник, който не оспорва правото на ищеца нито извънсъдебно, нито в хода на процеса. В този смисъл Определение № 50063 от 19.10.2023 г. на ВКС по ч. т. д. № 1568/2022 г., I т. о., ТК, Определение № 381/2023 г. по ч. т. д. № 645/2023 г. Ето защо съдът приема, че са налице предпоставките на чл. 78, ал. 2 ГПК, поради което ищецът дължи претендираните от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП в минимален размер от 50 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 248 ГПК съдът следва да допълни решението си в частта на разноски, като осъди ищеца да плати 50 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Решение № 18456/09.11.2023 г. по гр.д. № 6944/2023 г., СРС, 166 състав в частта на разноските, като **ОСЪЖДА** Н. И. Н., ЕГН ***** да заплати на *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/ сумата от **50 лева** (петдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение в исковото производство пред СРС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане с вх. № 356831/12.12.2023г. по чл. 248 ГПК, подадено от Н. Н. за изменение на Решение № 18456/09.11.2023 г. по гр.д. № 6944/2023 г., СРС, 166 състав в частта на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____